

Wallmans' hitformular virker stadig

Wallmans "Cake".
Instruktion: Johan
Espeland. Musikalsk
instruktør: Figge von
Wachenfeldt. Spiller
torsdag, fredag og
lørdag - og fra 8.
november også om
onsdagen.

David Arnholm
dar@ftgruppen.dk

★★★★★

SHOW: I år er det 20 år siden, Wallmans rykkede ind i Cirkusbygningen i København med sine "dinner-shows" - spektakulære shows, hvor en middag ledsages af sang, musik og artisteri.

Konceptet er svensk, findes også i Oslo og Stockholm og nyder godt af Øresundsbron - store dele af besætningen i København er nemlig svensk. Hvert år byder på et nyt show, og årets udgave hedder "Cake" - hvilket man ikke skal lægge noget som helst i.

Konceptet er præcis det samme som tidligere år, hvilket vil sige, at showet bæres af drag-queenen Megan Moore (Thomas Danielsen), der som værtinde introducerer og pisser stemningen i vejret. Det gør hun ganske effent, og til Wallmans dinnershows er man ikke blot publikum gemt i mørket, men forventes at bidrage med godt humør og ved at svinge sin stofserviet over hovedet, når underholdningen i særlig grad begejstrer.

De fleste af bordene har seks pladser, så kommer man som et par, vil man formentlig blive placeret sammen med fire tilfældige fremmede. Hvilket kan bidrage til festen - hvis man havner ved et bord med nogen, man godt gider snakke med under spisningen.

Maden er også imponerende god. De fire retter er både varme og velsmagende, og de op til 1000 kuverter serveres både høfligt og effektivt - somme tider også af nogle af dem, der står på scenen.

Hyldest til Scream

"Scenen" er i øvrigt et vidt begreb, for artisterne bruger gerne hele bygningen. De løber rundt blandt publikum, hænger ned fra loftet, benytter en lille scene midt i salen eller er på reposer rundt omkring. Er man i tvivl om, hvor det foregår, kan man altid følge med på et par storskærme, for en kameramand flintrer og farer rundt og filmer det hele - og hans evne til at be-

Værtinden Megan Moore medvirker i den store hyldest til Aqua, som er højdepunktet i årets show hos Wallmans. Foto John Resborn

Cirkusbygningen er en flot ramme om Wallmans' show, der udnytter hele rummet. Her er det akrobat-tvillingsøstre Jenny og Sara Haglund, der viser styrke højt til vejrs. Foto: John Resborn

væge sig omkring, op og ned ad trapper i fuld galop, mens han filmer, er både imponerende og fascinerende.

Men hvad byder showet så på i år? På cirkusfronten im-

ponerer ukrainske Dmitriy Karpenko som stærk mand, der svinger sig i lagener højt under kuplen, mens de to tvillingsøstre Jenny og Sara Haglund trods deres spinkle

ydre giver ham kamp til strengen med både råstyrke og smidighed i en moderne udgave af den klassiske "stærk mands-opvisning".

Megan Moore får også lov

at brillere i en gakket hyldest til Scream-filmene med lange knive, uhyggelige masker og blodstænk - ledsaget af rockperler som Highway to Hell, Thunderstruck og Sleeping my day away. Det lyder som en mærkelig kombination, men fungerer forbløffende godt. Dels fordi Megan Moore fungerer perfekt som bimbo, og dels fordi bandet spiller aldeles fremragende.

Det er da også først og fremmest musikken, der bærer showet, der byder på flere afdelinger med et særligt tema - i år er der både Miami-funk i bedste Gloria Estefan-stil, en hyldest til George Michael og en til Michael Jackson og så showets absolutte højdepunkt: En kæmpe hyldest til Aqua.

Stopdans

Wallmans er mestre i koreografi, kostumer og kulisser, men i Aqua-indslaget får det hele lige et ekstra tryk på gasedalen. Her er "Lene Nystrøm" klædt ud som havfrue i en gynge højt til vejrs, og her er badedragter, badehætter, baderinge, badebolde, hajer, snorkler, surfbretter, sæbeboblere, svømmefødder ... Det

er overdådigt og overgearret i en grad, så man bare må overgive sig.

Desværre er der også elementer, der fungerer mindre godt. Blandt de musikalske indslag skuffer afdelingen med George Michael og Wham. Numrene er stedsegrønne klassikere, der intet fejler, men sangerne kan ikke løfte opgaven. Men hvem kan også synge som George Michael?

På et mere overordnet plan får hele festen også lidt karakter af stopdans: Stemningen piskes i vejret med fuld knald på sang, musik og farvestrålende koreografi - for så at falde sammen, når næste ret serveres, og underholdningen på scenen holder pause. Det er dog lidt et vilkår med showet, og har man lyst, kan man blive hængende efter sidste nummer, for så ryddes gulvet, og en dj spiller op til dans.

Har man oplevet et af de tidligere års dinnershow, ved man præcis, hvad man kan forvente. Wallmans har fundet en succesrig formular, der er sat på skinner og buldrer derudaf. Det virker stadig.